

HIDROSFERA

HIDROSFERA
- sva voda na Zemlji -

The diagram illustrates the hydrological cycle with four main components: Atmosfera (top), Biosfera (green circle), Litosfera (bottom left), and Hidrosfera (bottom right). Arrows show the flow of water vapor between the Atmosfera and Biosfera, and between the Biosfera and Litosfera. The Litosfera and Hidrosfera are shown with double-headed arrows indicating their interaction. A large image of Earth on the left shows the global distribution of water bodies.

71% površine Zemlje je prekriveno vodom, po čemu se razlikuje od svih drugih planeta u Sunčevom sistemu (u tragovima)

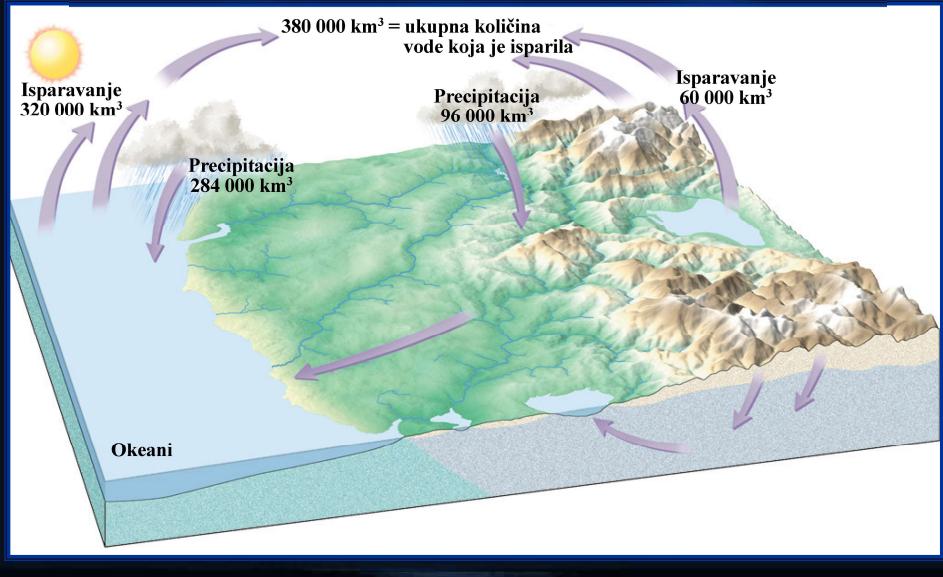
HIDROSFERA

- Putem vode su povezane sve sfere životne sredine.
- Interakcije hidrosfere sa atmosferom: voda se razmenjuje isparavanjem i precipitacijom (padavine).
- Interakcije sa biosferom: voda je neophodna za prenošenje hranljivih materija organizmima.
- Interakcije sa litosferom: voda prouzrokuje hemijsku i mehaničku eroziju stena, inspirira zemljište i oblikuje izgled površine Zemlje.
 - hemijska erozija - kišnica (kisele kiše)
 - mehanička erozija - kišnica i rečna voda mehanički spiraju i razbijaju stene i pretvaraju ih u zemljište i sedimente

HIDROSFERA

- Zbog neprekidnih interakcija sfera životne sredine, još od vremena nastanka Zemlje, voda je imala presudan uticaj na klimu na Zemlji, izgled kopna i sastav zemljišta, sastav atmosfere, kao i evoluciju života.
- Ukupna zapremina vode na Zemlji iznosi oko 1,4 milijardi km³.
- Zahvaljujući hidrološkom ciklusu, ukupna zapremina vode se malo promenila tokom geološkog vremena.
- Hidrosfera zapravo predstavlja svu vodu u tečnom stanju na Zemlji. Zamrznuta voda na Zemlji (tj. led) čini kriosferu.

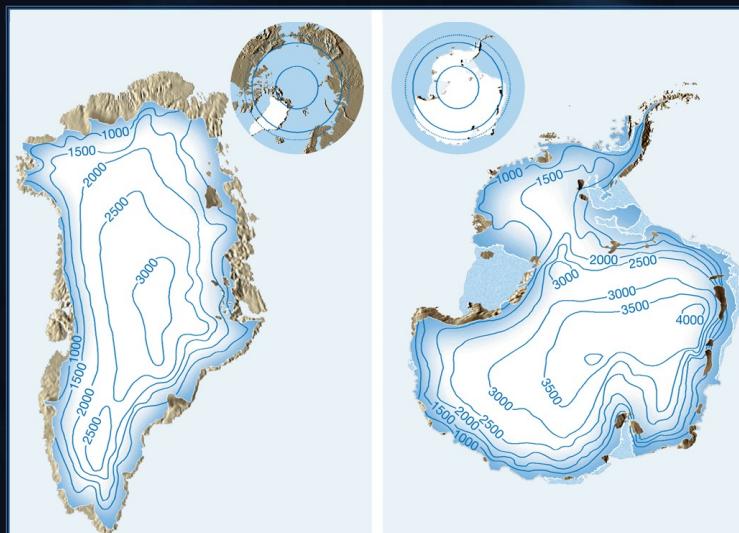
HIDROLOŠKI CIKLUS

KRIOSFERA

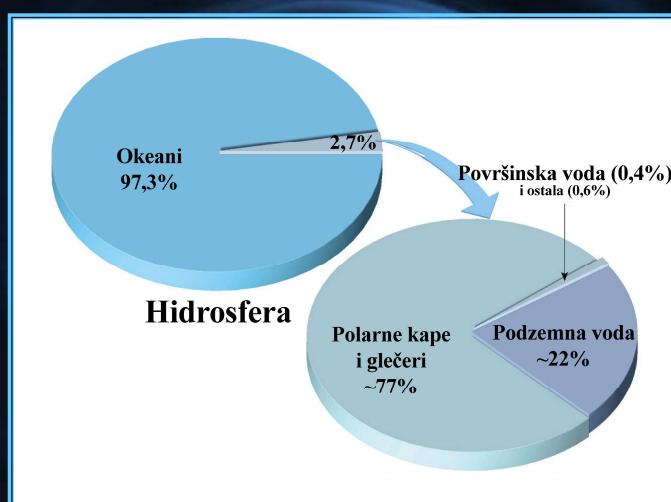
- Sastoji se od polarnih kapa na Antarktiku i Grenlandu, i manjih količina na Arktiku, kao i planinskih glečera (velike ledene mase koje se polako pomeraju po kopnu).
- Promene sadržaja vode u kriosferi, koje se dešavaju tokom globalnih promena klime (kao što su ledeno doba i globalno zagrevanje), dovele bi do velikih promena nivoa mora.
- Smatra se da bi tokom ledenog doba, hiljadama godina, glečeri prekrivali najveći deo kopnene površine Zemlje.
- Pomeranje glečera bi dovelo i do značajne erozije i promene izgleda površine Zemlje.

KRIOSFERA

Ledeni pokrivač na Grenlandu i Antarktiku

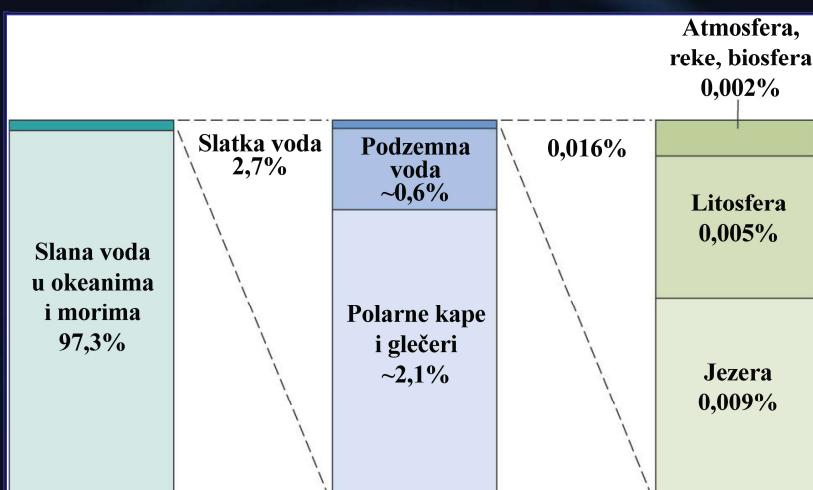
RASPODELA VODE NA ZEMLJI

RASPODELA VODE NA ZEMLJI

	% OD UKUPNE ZAPREMINE VODE
OKEANI	97,3
KRIOSFERA	~2,1
PODZEMNA VODA	~0,6
REKE I JEZERA	0,01
LITOSFERA	0,005
ATMOSFERA	0,001
BIOSFERA	0,00004

RASPODELA VODE NA ZEMLJI

RASPODELA VODE NA ZEMLJI

- Najveći deo vode na Zemlji se nalazi u okeanima i morima - 97,3% (slana voda).
- Samo 2,7% vode je sveža, slatka, pitka voda, ali je njen najveći deo (2,1%) konstantno zaleden u polarnim kapama i glečerima, a oko 0,6% je podzemna voda.
- Samo 0,01% od ukupne vode na Zemlji se nalazi u jezerima i rekama.
- Dakle, najveći deo vode na Zemlji je neupotrebljiv (slana i zaledena voda). Moguća je desalinizacija morske vode, ali je skupa. Slatka voda zahteva jednostavniju preradu, tj. samo prečišćavanje.

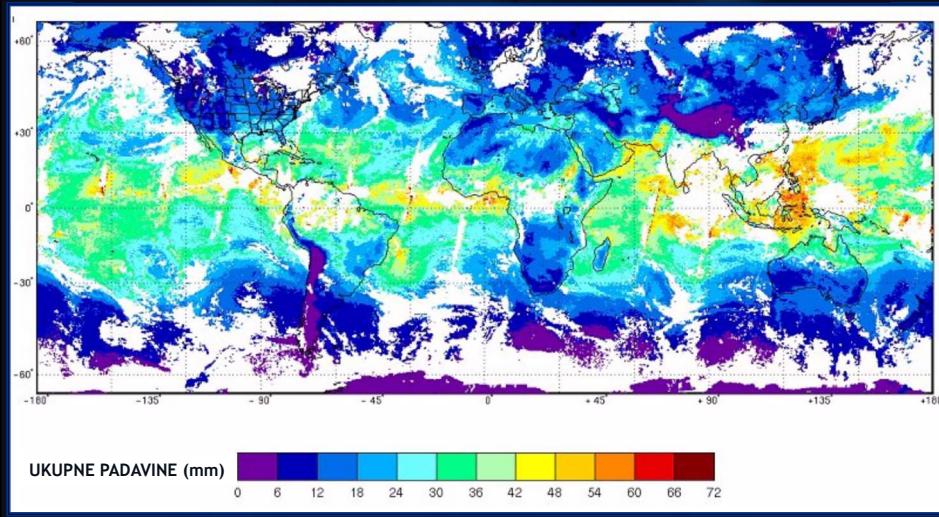
SASTAV VODE

- U sastav svake vode ulaze:
 - rastvorene soli - minerali
 - rastvoreni gasovi
 - organska supstanca (manje konc. od minerala)

ATMOSFERSKA VODA

- Najčistija voda u životnoj sredini je atmosferska voda, tj. **kišnica** koja nastaje isparavanjem i kondenzacijom vodene pare tokom hidrološkog ciklusa.
- Ipak, sastav kišnice se tokom padanja menja, jer se u njoj rastvaraju gasovi i suspenduju čestice iz vazduha.
- Smatra se da jedna kap kiše, koja pada sa visine od 1 km, spere oko 16 l vazduha.
- Glavni sastojci kišnice su:
 - SO_4^{2-} , Cl^- , NO_3^- ; Na^+ , Ca^{2+} , K^+ i NH_4^+
 - gasovi - najznačajniji je CO_2 (čini je slabo kiselom)
 - organska supstanca - prirodna i antropogena

ATMOSFERSKA VODA

PODZEMNA VODA

- Kada kišnica stigne do zemljišta kreće se vertikalno dok ne nađe na prepreku gde se zaustavlja i formira rezervoar **podzemne vode**.
- Kišnica spira različite komponentne zemljišta, a i zemljiše adsorbuje neke sastojke iz kišnice.
- Zato je sastav podzemne vode potpuno različit od sastava kišnice iz koje je nastala, a i podzemne vode imaju međusobno različit sastav.

PODZEMNA VODA

- Glavni sastojci podzemne vode su:
 - HCO_3^- , a zatim SO_4^{2-} , Cl^- , NO_3^- i PO_4^{3-} (100 puta niža konc. od HCO_3^-); Ca^{2+} , Mg^{2+} , Na^+ , K^+ , Fe^{3+} , Mn^{2+}
 - gasovi - može sadržati O_2 , ali ako je potrošen na razgradnju organske supstance - umesto O_2 se pojavljuju NH_3 , CH_4 , H_2S
 - organska supstancia - vrlo malo (nekoliko ppm), jer se adsorbuje pri prolasku vode kroz zemljiše ili je mikroorganizmi razgrađuju

PODZEMNA VODA

	Proizvod raspadanja organske supstance	
Element u org. supstanci	Aerobni uslovi	Anaerobni uslovi
C	CO_2	CH_4
N	NO_3^-	NH_3 i amini
S	SO_4^{2-}	H_2S
P	PO_4^{3-}	PH_3 i sl.

Proizvodi aerobne i anaerobne degradacije organske supstance

POVRŠINSKA VODA

- Izviranjem podzemnih voda nastaju **površinske vode**.
- Nakon izviranja sastav se menja zbog ulivanja pritoka i interakcija sa vazduhom, obalom i dnom, kao i zbog mikrobiološke aktivnosti.
- Kod *reka* je, zbog povoljnog odnosa površine i zapremine, intenzivan kontakt sa vazduhom, pa dolazi do aeracije, a oslobođaju se NH_3 , CH_4 , H_2S .
- Kod *jezera* je, zbog nepovoljnog odnosa površine i zapremine, voda slabo aerisana i osetljivija na zagađenje od reka. Jezerska voda se od rečne najviše razlikuje po većem sadržaju organske supstance.

POVRŠINSKA VODA

- Glavni sastojci površinske vode su:
 - anjoni i katjoni - isti kao kod podzemnih voda, ali je odnos promenljiv. Zato su moguće velike varijacije pH-vrednosti (6,5-8,5), iako su rečne vode puferski sistemi (ali ne jaki kao morska voda).
 - organska supstanca - u rekama znatno više (10-40 ppm) nego u podzemnim vodama.
- Voda u jezerima čini 0,009% od ukupne vode na Zemlji. Od ove vrednosti čak 40% se nalazi u Kaspijskom i Bajkalskom jezeru.

MORSKA VODA

- Morska, slana voda je najrasprostranjenija voda na Zemlji.
- Glavni sastojci morske vode su:
 - 3,5% soli - 2,8% NaCl i 0,7% ostalih soli. U slatkim vodama, max. sadržaj soli je 0,1% (35 puta manje)
 - Cl⁻ i Na⁺, a zatim SO₄²⁻ i Mg²⁺; ima i I⁻, Br⁻, Ca²⁺, K⁺
 - katjoni uglavnom potiču iz Zemljine kore, a anjoni od gasova oslobođenih vulkanskim erupcijama
 - dominacija katjona jakih baza uslovljava alkalnost, a visok sadržaj soli i visok puferski kapacitet. Zato je pH-vrednost morske vode konstantna, 8,1-8,2.
Morska voda je alkalna, što je važno za životnu sredinu jer apsorbuje kisele gasove iz atmosfere.

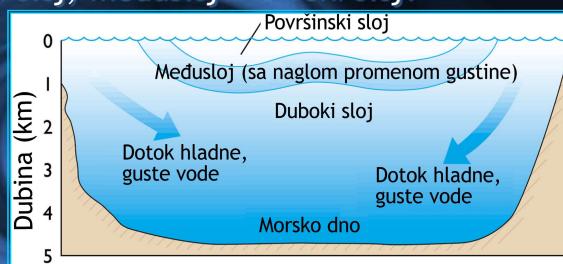
MORSKA VODA

- organska supstanca - sadržaj je prilično konstantan (oko 15 ppm)
- gasovi - sadržaj je konstantan
- Morska voda je prilično konstantnog sastava, što je bitno za život u njima.

MORSKA VODA

- Vodeni stub u morima i okeanima se može podeliti prema gustini na: površinski sloj, međusloj i duboki sloj.
- Površinski sloj je debljine oko 100 m i čini oko 2% ukupne zapremine okeana (ρ raste sa dubinom).
- Međusloj je zapravo prelaz između površinskog sloja i dubokog okeana i čini 18% zapremine okeana. U ovom sloju **naglo** raste gustina vode.
- Duboki sloj čini 80% zapremine okeana. Gustina vode postepeno raste sa dubinom. Najgušća voda je na morskom dnu.

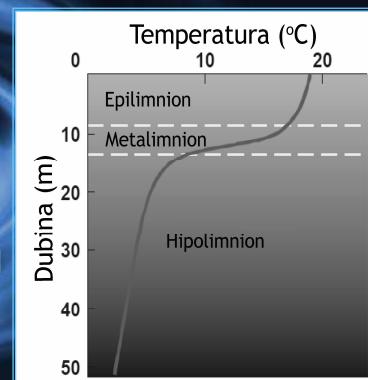
TEMPERATURA MORSKE VODE

- Temperatura morske vode je jedan od najvažnijih faktora jer utiče na gustinu, salinitet i konc. rastvorenih gasova, kao i na brzinu metabolizma i reprodukcije organizama.
- Od površinskog sloja, sa dubinom, t se polako smanjuje do sloja u kojem dolazi do naglog pada t (obično i do naglog porasta gustine). Ispod ovog sloja, t se ponovo lagano smanjuje do minimuma na najvećim dubinama okeana.

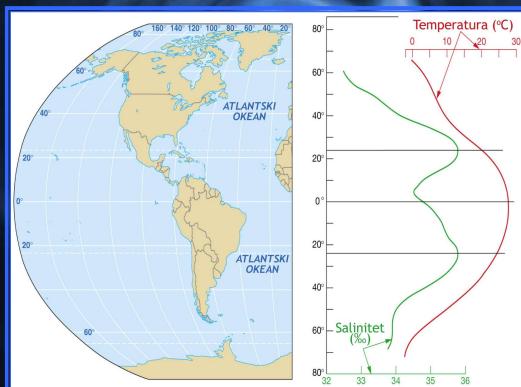
TEMPERATURA MORSKE VODE

- Raslojavanje (stratifikacija) vodenog stuba okeana je slična raslojavanju jezerske vode. Kod jezerske vode razlikuju se tri sloja:
 - gornji sloj - **epilimnion**
 - srednji sloj - **metalimnion** u kome se t i ρ naglo menjaju. Razdvaja topao površinski sloj, od hladne, duboke vode.
 - donji sloj - **hipolimnion** u kome je mala promena t

TEMPERATURA MORSKE VODE

- Ovakvo raslojavanje morske vode javlja se samo u tropskim i subtropskim krajevima (ne postoji na polovima).
- Temperatura morske vode je najveća u tropskim krajevima (25°C), a ka polovima se smanjuje.

SVOJSTVA MORSKE VODE

- Salinitet menja svojstva vode: otežava formiranje leda, usporava isparavanje vode, povećava gustinu vode.
- Sa povećanjem saliniteta, t mržnjenja vode opada ($\sim 2^{\circ}\text{C}$). Zato se led u okeanima teže formira - na nižim t nego kod jezera i reka.
- Isparavanje morske vode je sporije nego slatke, jer t ključanja vode raste.
- Gustina morske vode zavisi od t , saliniteta i pritiska. Najznačajniji je uticaj t - gustina se povećava sa smanjenjem t . Gustina se povećava i sa povećanjem saliniteta i pritiska.

SVOJSTVA MORSKE VODE

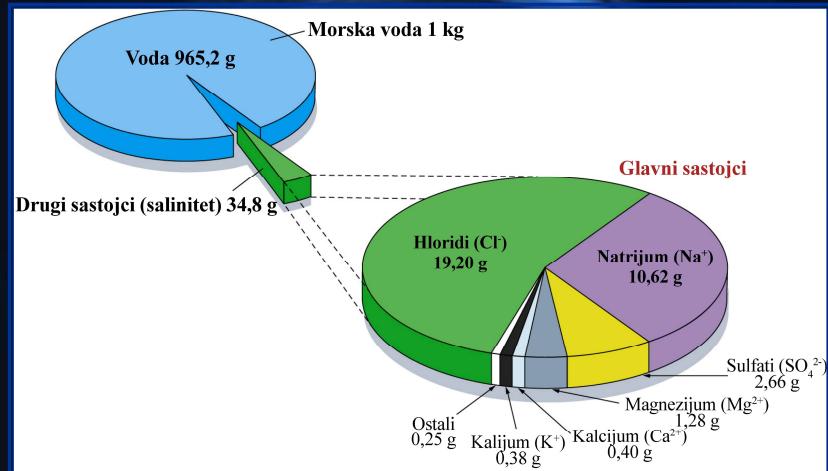
- Transparentnost morske vode - oko 65% Sunčeve svetlosti koje dolazi do površine se apsorbuje u prvom metru dubine i pretvara u toplotu.
- Samo 1% svetlosti dospeva do 100 m dubine.
- Voda selektivno apsorbuje svetlost i to prvo svetlost većih λ , a na kraju manjih.
- Na otvorenim okeanima, najdublje dopire plava svetlost (manje λ) - voda apsorbuje svetlost veće λ , a reflektuje svetlost manje λ .
- U mutnim priobalnim vodama, voda izgleda žuta ili zelena jer čestice reflektuju zračenje većih λ , jer je mutnoća vode velika. Svetlost retko dopire dublje od 20 m.

SALINITET MORSKE VODE

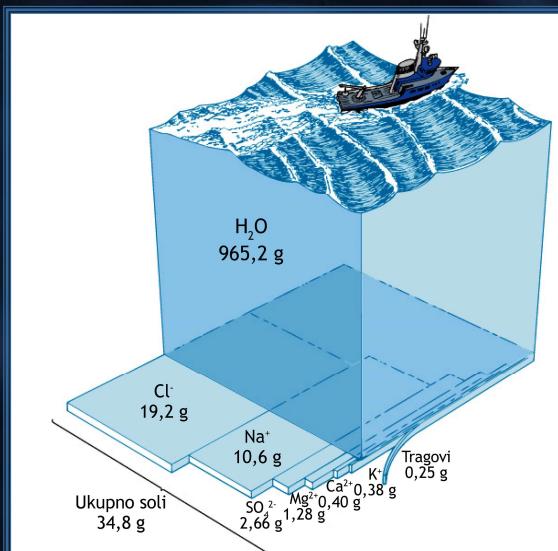
- Salinitet predstavlja ukupnu masu rastvorenih neorganskih supstanci u morskoj vodi.
- Obično se izražava kao odnos mase rastvorene supstance i mase vode.
- Uobičajen salinitet je 3,5% ili 35‰ (35 g rastvorene supstance u 1000 g morske vode).

SALINITET MORSKE VODE

- Šest supstanci čini 99% rastvorenih supstanci u morskoj vodi.

SALINITET MORSKE VODE

SALINITET MORSKE VODE

Jon	Koncentracija (ppm)
Cl ⁻	19200
Na ⁺	10600
SO ₄ ²⁻	2700
Mg ²⁺	1300
Ca ²⁺	400
K ⁺	380
HCO ₃ ⁻	140
Br ⁻	65
Ostalo	34
Ukupno	34819

Glavni joni u morskoj vodi

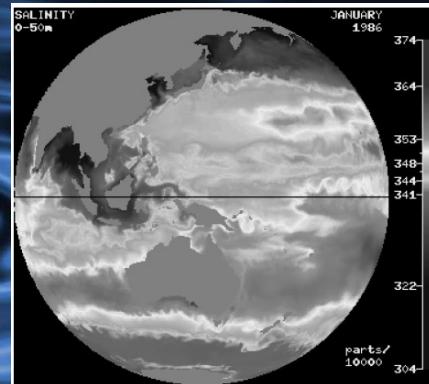
SALINITET MORSKE VODE

Jon	Slatka voda	Slana voda
HCO ₃ ⁻	41,0	0,2
Ca ²⁺	16,0	0,9
Mg ²⁺	14,0	4,9
Na ⁺	11,0	41,0
Cl ⁻	8,5	55,0

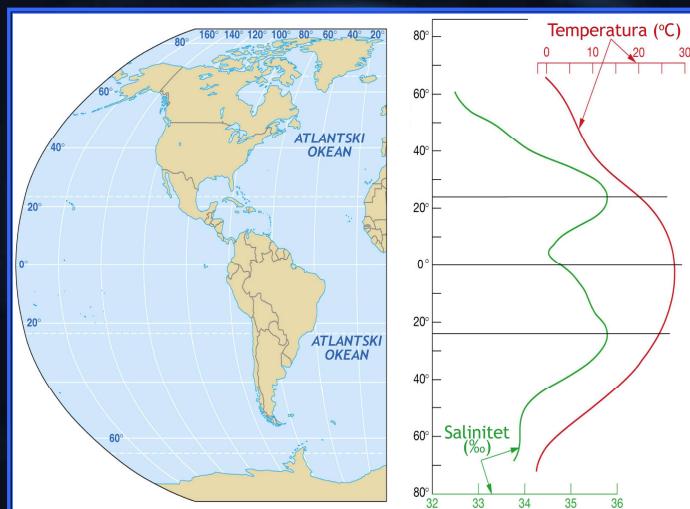
Poređenje koncentracija glavnih jona u slatkoj i slanoj vodi (% od ukupne konc. jona)

SALINITET MORSKE VODE

- Sastav svetskih okeana se ipak menja, ali ne globalno već lokalno.
- Neki od uzroka promene sastava su: lokalna brzina isparavanja ili precipitacije (zbog t), kao i zapremina slatke vode koja se uliva u okeane.
- Primeri:
 - Crveno more - 40‰
 - Mediteransko more - 38‰
 - Crno more - 18‰
 - Baltičko more - 8‰

SALINITET MORSKE VODE

SALINITET MORSKE VODE

- Uprkos lokalnim promenama, salinitet morske vode se ne povećava jer postoji ravnoteža između jona koji se unoše i jona koji se uklanjaju, tako da se odnosi glavnih jona ne menjaju.
- Odakle potiču soli u morskoj vodi? Joni se unoše putem:
 - reka koje se ulivaju u mora, a spiraju minerale sa kopna (Ca^{2+} , Mg^{2+}) :
$$\text{H}_2\text{O} + \text{CO}_2 \rightleftharpoons \text{„H}_2\text{CO}_3\text{“} \rightleftharpoons \text{H}^+ + \text{HCO}_3^-$$
$$\text{CaCO}_3(\text{kalcit}) + \text{H}^+ \rightarrow \text{Ca}^{2+} + \text{HCO}_3^-$$
 - rastvaranja gasova oslobođenih vulkanskim erupcijama (HS^- , Cl^-)

SALINITET MORSKE VODE

- Salinitet bi trebao da se povećava.
- To se ne dešava jer se joni nakon unošenja soli uklanjaju putem:
 - precipitacije (Ca^{2+} , Mg^{2+} , Mn^{2+}) i nastanka sedimentata
 - inkorporacije u žive organizme (karbonatne i silikatne školjke, skelet organizama)
 - vetra i akcijom talasa (aerosol)

SALINITET MORSKE VODE

- Dakle, na globalnom nivou, odnosi konc. rastvorenih soli su konstantni (npr. odnos $\text{SO}_4^{2-}/\text{Cl}^-$ je konstantan, bez obzira na salinitet).
- Ovo je zakon stalnih odnosa: "apsolutna količina soli u morskoj vodi se menja, ali su relativni odnosi različitih jona uvek isti".
- Na osnovu ovog principa, salinitet se može odrediti na osnovu merenja samo jednog jona, npr. Cl^- :
 - Cl^- -jon uvek čini 55% ukupnog saliniteta
 - npr. određeno je da ima 19 ppt hlorida u uzorku morske vode. Koliki je ukupni sadržaj soli?
 - 19 ppt Cl^- = 55% saliniteta
 - 19 ppt Cl^- = $0,55 \times$ salinitet
 - salinitet = $19 \text{ ppt Cl}^- / 0,55 = 34,5 \text{ ppt}$
- Salinitet se danas brzo može odrediti merenjem provodnosti morske vode.

SALINITET MORSKE VODE

- Zahvaljujući karbonatnom puferu, pH-vrednost morske vode je konstantna.

- ako se unose kisele supstance:

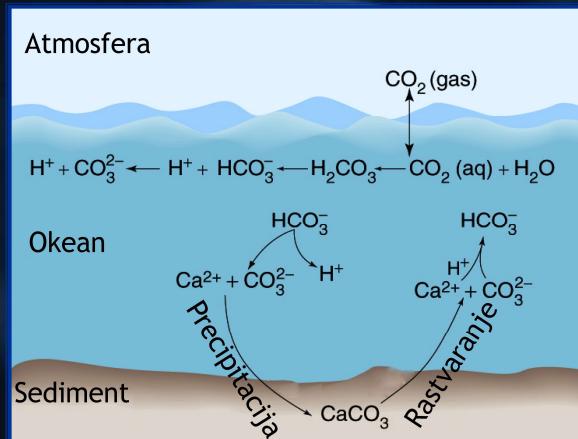
- ako se unose bazne supstance:

- precipitacija (taloženje)/rastvaranje CaCO_3 takođe održava pH-vrednost okeana konstantnom:

SALINITET MORSKE VODE

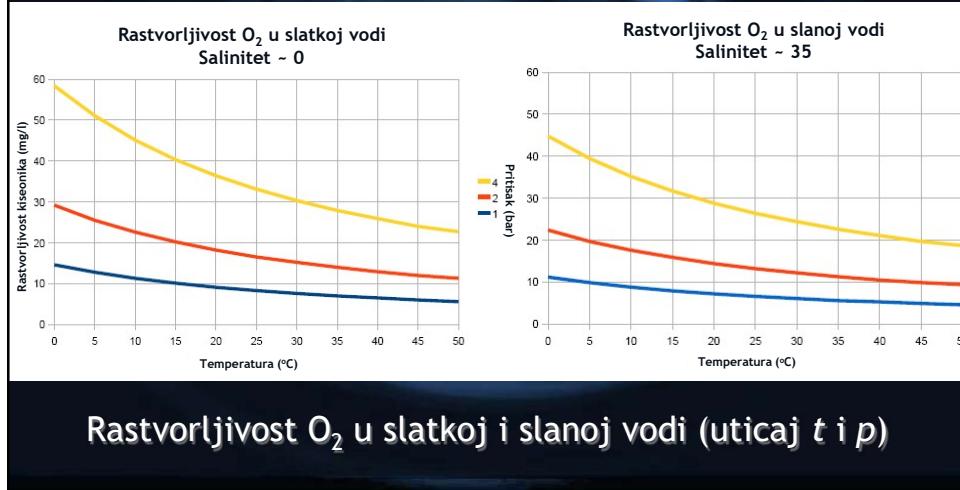
Karbonatni pufer

GASOVI U MORSKOJ VODI

- Za razliku od saliniteta, konc. gasova u morskoj vodi je veoma promenljiva.
- Važan gas rastvoren u morskoj vodi je O_2 , a morska voda sadrži do 9 mg/l (ili ppm) O_2 , mnogo manje od atmosfere.
- Glavni izvor ovog O_2 je fotosinteza u okeanima. Pošto biljke proizvode mnogo više O_2 nego što morska voda može da rastvori, višak O_2 odlazi u atmosferu (oko 50% atmosferskog O_2 potiče od fotosinteze u okeanima).
- Rastvorljivost gasova u morskoj vodi zavisi od saliniteta, temperature i pritiska i smanjuje se sa:
 - povećanjem saliniteta
 - povećanjem temperature
 - smanjenjem pritiska

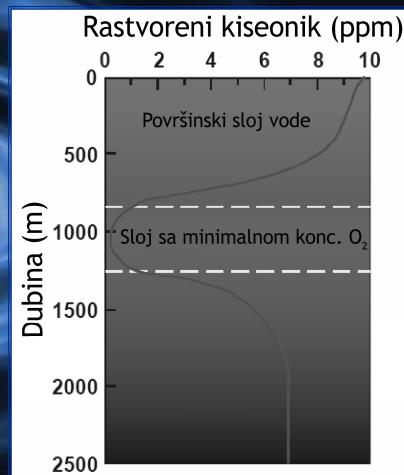
GASOVI U MORSKOJ VODI

- Zbog prisustva soli, gasovi su manje rastvorljivi nego u slatkoj vodi.

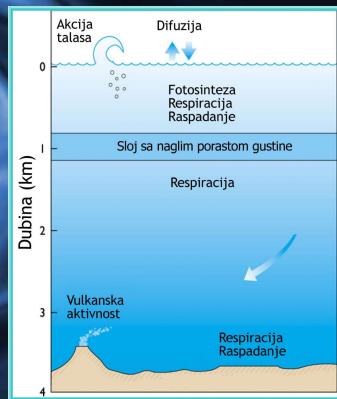
GASOVI U MORSKOJ VODI

- Koncentracija O₂ se menja sa dubinom:
 - Najviše ga ima u površinskom sloju zbog fotosinteze i kontakta sa atmosferom.
 - Sa dubinom, fotosinteza prestaje, pa opada koncentracija O₂ (jer nema nastanka O₂, ali se potrošnja nastavlja). Sloj sa min. konc. O₂ se javlja na oko 1 km dubine i podudara se sa slojem sa naglim porastom gustine vode.

GASOVI U MORSKOJ VODI

- U ovom sloju je suspendovana org. supstanca koja privlači organizme koji troše O₂. Takođe, zaostala hrana se degraduje, pa se O₂ dodatno troši. Zbog razlike u gustini nije moguće mešanje sa vodom u dubljim slojevima.
- Dublji slojevi su bogatiji O₂ jer ima manje organizama i manje je raspadanje org. supstance.
- Na velikim dubinama, voda je anoksična, anaerobna, redukciona, sadrži NH₃, H₂S i u njoj žive anaerobne bakterije.

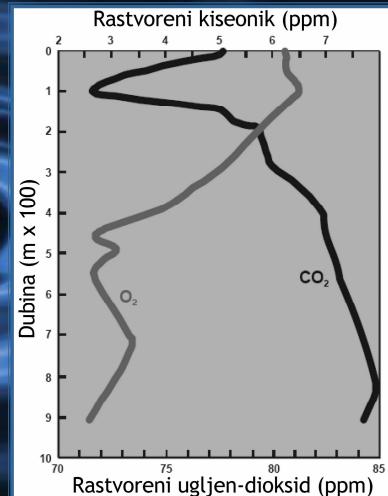

GASOVI U MORSKOJ VODI

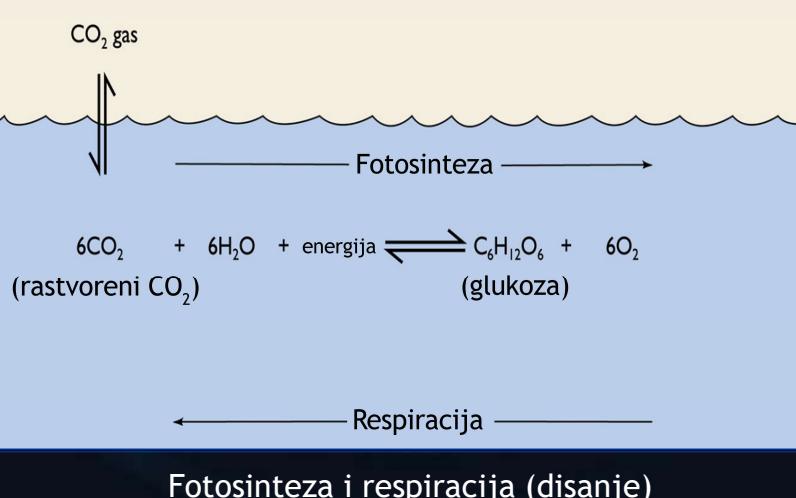
- Još jedan važan gas rastvoren u morskoj vodi je CO₂.
- Morska voda sadrži 45-54 ppm CO₂ (50 puta više od atmosfere).
- Ključan je za proces fotosinteze, a potiče od disanja i raspadanja org. supstance.
- CO₂ je veoma rastvoran u morskoj vodi, jer hemijski reaguje sa vodom:
$$\text{H}_2\text{O} + \text{CO}_2 \rightleftharpoons \text{H}_2\text{CO}_3 \rightleftharpoons \text{H}^+ + \text{HCO}_3^-$$
- Veći deo CO₂ se u okeanima nalazi u obliku CaCO₃ i MgCO₃ koji grade sedimente, ali i školjke, ljuštare, životinja itd.:
$$\text{Ca}^{2+} + \text{Mg}^{2+} + \text{CO}_3^{2-} \rightleftharpoons \text{CaCO}_3 + \text{MgCO}_3$$
- Zbog reverzibilnosti ovih reakcija reguliše se kiselost okeanske vode.

GASOVI U MORSKOJ VODI

- Koncentracija CO_2 se menja sa dubinom suprotno O_2 :
 - U površinskom sloju je niska zbog fotosinteze.
 - Zatim se povećava, jer fotosinteza prestaje, a nastavlja se raspadanje org. supstance.

GASOVI U MORSKOJ VODI

ORGANSKA SUPSTANCA

- Predstavlja delimično razgrađenu biomasu.
- Prisutna je u malim količinama (nekoliko ppm) u obliku:
 - rastvorene organske supstance
 - suspendovane organske supstance - koloida
- Organska supstanca u morskoj vodi se troši u ishrani ili se taloži sa sedimentima.